

РЕШЕНИЕ

№ 13775

гр. София, 08.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 26.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2553** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на юриск. М. К., като пълномощник на ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ „УПРАВЛЕНИЕ И СТОПАНИСВАНЕ НА ЯЗОВИРИ“, ЕИК[ЕИК], срещу КОНСТАТИВЕН ПРОТОКОЛ № 01-02-9/07.02.2023 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от инспектори З. А. Г. и И. Р. М. при Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), Регионален отдел „Югозападна България“.

С процесният констативен протокол (КП), в оспорената му част по т. V.2., на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (Държавното предприятие или ДПУСЯ), в качеството му на собственик на язовир „Ж. горен“, е дадено предписание, в срок до 26.04.2023 г., да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател. Жалбоподателят претендира недействителност на процесното предписание, като издадено от некомпетентен орган. Поддържа, че председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица нямат правомощия да дават предписания за извършване на ремонти и други технически дейности свързани с привеждане на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, каквото по своята същност според него, е процесното. Твърди, че органът компетентен да дава предписания за привеждане на язовирите и съоръженията към тях в готовност за безопасна експлоатация в нормални, екстремни и аварийни условия, са комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите (ЗВ), а председателят на ДАМТН и упълномощените от него лица осъществяват контрол по изпълнение на тези предписания. Чрез процесуалния си представител

юриск. М. К. моли съда да отмени предписанието, дадено в т. V.2. от КП №01-02-9/07.02.2023 г. и да осъди ответника за разноски за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответниците - инспектори З. А. Г. и И. Р. М. при ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“, редовно уведомени за образуваното производство, не се представлява по делото. В становище по делото, чрез юриск. Е. З. излагат доводи за неоснователност на жалбата и молят съда да я остави без уважение. Поддържат, че актът е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, регламентирани в чл.190а, ал.1, т.3 ЗВ. Претендират разноски за юриск. възнаграждение.

СЪДЪТ като обсъди доводите на страните и писмените доказателства, събрани в хода на производството по делото, приема за установено от фактическа страна следното: Не е спорно между страните, че процесният язовир „Ж. горен“ в землището на [населено място], област К., представляващ поземлен имот (ПИ) с идентификатор 29386.39.97, е публична държавна собственост и е предоставен за управление на Държавното предприятие, на основание чл. 139а ЗВ.

На 07.02.2023 г. длъжностни лица от ДАМТН, Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“, извършват проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовир „Ж. горен“, ПИ с идентификатор 29386.39.97, публична държавна собственост. Проверката е осъществена в присъствие на упълномощен представител на държавното предприятие, а резултатите от нея са обективирани в КП № 01-02-9. В т. II от КП са отразени следните установявания:

- Достъпът до язовира се осъществява само с високопроходимо моторно превозно средство (МПС);
- В момента на проверката обемът на язовира е около 0.20 м. над кота преливен ръб;
- Язовирът е класифициран в Първа висока степен на потенциална опасност;
- Короната е земна, затревена;
- Водният откос е земен, затревен;
- Въздушният откос е земен, затревен;
- Преливник – челен, земен, преливните води се отвеждат в яз. „Ж. долен“;
- Основен изпускател – тръбен, запушен откъм воден откос.

В т. IV от Протокола са констатирани изпълнените дейности съгласно предписания, дадени с КП №01-02-40/27.10.2022г. при предходна проверка на състоянието на язовира.

В резултат на горните установявания е дадено процесното предписание по т. V.2. За изясняване на спорните факти по делото са приети относими писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи:

КП №01-02-40/27.10.2022г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатация; Протокол от проверка на язовирна стена и съоръженията към нея от 28.09.2021г. на Комисия, назначена от областния управител на област К.; Анализ на техническото състояние на язовир „Ж.-97-горен“, изготвен от ДПУСЯ; Заповед №А-776/22.12.2021г. на председателя на ДАМТН; Заповед №А-142/18.03.2022г. на председателя на ДАМТН; Заповед №А-354/27.05.2022г. на председателя на ДАМТН; Заповед №А-577/23.08.2022г. на председателя на ДАМТН; Заповед №А-603/02.09.2022г. на председателя на ДАМТН.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, с който за жалбоподателя се създават задължения и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по силата на чл. 120 от Конституцията на Р. България. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от лице с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи: Констативен протокол № 01-02-9/07.02.2023 г. не представлява нищожен индивидуален административен акт. Същият е издаден от компетентен адм. орган, в кръга на правомощията му, регламентирани в чл.190 и чл.190а ЗВ. В този смисъл са задължителните за настоящия състав мотиви, изложени в Решение № 1912/26.02.2025 г. по адм. д. № 6734/2024 г. по описа на ВАС.

С нормата на чл. 138а ЗВ е въведено императивно задължение за собствениците или ползвателите на водностопански системи и съоръжения и за собствениците и лицата, експлоатиращи обекти – източници на замърсяване, включително хвостохранилища, шламохранилища и насипища, да изготвят аварийни планове по реда на чл.35 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) или да възложат тяхното изготвяне на оператори, както и да осигуряват изпълнението на предвидените в тях мерки. Съдържанието на аварийните планове е изрично установено в чл.138а, ал.2 ЗВ. При спор или неяснота относно собствеността на язовир организацията и техническата му експлоатация се осъществява от ДПУСЯ до влизането в сила на съдебното решение или до установяване на собственика (чл.138б ЗВ). Според изричната норма на чл.139, ал.1 и ал.2 ЗВ задължение на собствениците е да осигуряват поддръжката и ремонтно-възстановителните дейности на язовири, хидротехнически и защитни съоръжения, както и поддръжката и проводимостта на речното легло, диги, корекции на реки и дерета и други хидротехнически и защитни съоръжения в съответствие с параметрите на преливните съоръжения на разстояние до 500 м от язовирните стени. Съгласно чл. 141, ал.1 ЗВ собствениците на водностопански системи и хидротехнически съоръжения, включително на язовирни стени и/или съоръженията към тях, са длъжни да осигурят: а) поддържането им в техническа изправност; б) използването на измервателна и контролна апаратура за мониторинг на тяхното състояние, отговаряща на изискванията, установени в Наредбата за условията и ред за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние, обн. ДВ, бр.9/31.01.2020г. (Наредбата по чл.141, ал.2 ЗВ); в) използването на информационна система, предоставена от ДАМТН; г) спазване на изискванията за техническа и безопасна експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, определени в Наредбата на МС; д) регулиране на водните нива в язовирите с цел намаляване на риска от наводнения. За резултатите от извършвани периодични проверки по реда на чл.108 от Наредбата по чл.141, ал.2 ЗВ, собствениците на язовирни стени и съоръженията към тях, уведомяват писмено председателя на ДАМТН и изпращат информацията на съответния областен управител (чл.141, ал.5 и ал.6 ЗВ). Компетентностите и правомощията на различните органи, на които е възложено да осъществяват защита от вредното въздействие на водите, са установени в ЗВ и в Наредбата по чл.141, ал.2 ЗВ. Съгласно нормата на чл. 140, ал. 2, т. 1 от ЗВ, правомощията на председателя на ДАМТН са свързани с контрола върху водите, водните обекти и водностопанските системи и съоръжения, За осъществяване на тези свои контролни правомощия председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица имат право: а) на свободен достъп до контролираните от тях язовирни стени и до съоръженията към тях; б) да изискват необходимите данни, сведения, обяснения и друга информация; в) да дават предписание на собствениците на язовирни стени

и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и Наредбата по чл.141, ал.2 ЗВ, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, с изключение на язовирите по приложение №1 към чл.13, т.1, за намаляване на водните обеми, за което уведомява съответната басейнова дирекция, както и да определят срок за тяхното изпълнение; г) да съставят актове за установяване на административни нарушения съобразно правомощията си по този закон (чл.190а, ал.1 ЗВ). За изпълнението на тези функции контролните органи от ДАМТН извършват проверки. Резултатите от проверките се обективират в протокол, със съдържание, изрично установено в чл. 118, ал.2 от Наредбата по чл.141, ал.2 ЗВ, включително: констатации за състоянието на язовира (т.8); изпълнение на Предписанията на комисиите по чл. 138а, ал.3 ЗВ (т.11); изпълнение на Предписанията на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ по предходни протоколи от проверките за техническото и експлоатационно състояние на язовира (т.12); Предписания и срок за тяхното изпълнение по техническата документация и по осъществяване на безопасна техническа експлоатация (т.13). От така проследената правна уредба следва извод, че органът, компетентен да установява техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях, както и проводимостта на речното легло до 500 м от язовирните стени, да формира заключение за готовността за безопасна експлоатация на язовира и съоръженията към него и съответно да дава предписания на собствениците за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, е председателят на ДАМТН, респективно упълномощените от него лица. По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че КП № 01-02-9/07.02.2023 г., не е нищожен, в частта на предписанието, дадено на Държавното предприятие в т.V.2., а издаден от компетентни адм. органи – инспектори, оправомощени по съответния ред от председателя на ДАМТН.

По делото, на практика не се оспорват изложените факти и обстоятелства в процесния КП като от жалбоподателя не са направени никакви доказателствени искания в тази посока. Единствените съображения, изложени в жалбата са свързани с липсата на компетентност на адм. орган, по които съдът изложи подробни мотиви по – горе като ги намира за неоснователни. Процесните предписания за изцяло законосъобразни, издадени са в съответствие с процесуалните правила, в присъствие на представител на жалбоподателя и съответстват напълно на материалния закон. Същите са свързани с осъществяването на безопасна техническа експлоатация по т. V.2. като на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (Държавното предприятие или ДПУСЯ), в качеството му на собственик на язовир „Ж. горен“, е дадено предписание, в срок до 26.04.2023 г., да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател. Същите са във връзка с правомощията по чл. чл. 140, ал. 2, т. 1, б. „в“ от ЗВ да дават предписание на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и Наредбата по чл.141, ал. 2 ЗВ, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти както и по чл. 118, ал.2, т. 13 от Наредбата по чл.141, ал.2 ЗВ, включително предписания и срок за тяхното изпълнение по техническата документация и по осъществяване на безопасна техническа експлоатация. Настоящите предписания съответстват в този смисъл на целта на закона и на необходимостта от привеждане в безопасност на контролираното техническо съоръжение – язовир. По делото не се установи противоречие на предписанията с посочените правни норми, поради което същите са законосъобразни и следва жалбата срещу същите да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 АПК на ответника се дължат разноски за

юриск. възнаграждение в размер на 80 евро, определени от съда в съответствие с обема на извършената работа от проц. представител – изготвено становище.
Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 33-ти състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на юриск. М. К., като пълномощник на ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ „УПРАВЛЕНИЕ И СТОПАНИСВАНЕ НА ЯЗОВИРИ“, ЕИК[ЕИК], срещу КОНСТАТИВЕН ПРОТОКОЛ № 01-02-9/07.02.2023 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от инспектори З. А. Г. и И. Р. М. при Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), Регионален отдел „Югозападна България“;
ОСЪЖДА ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ „УПРАВЛЕНИЕ И СТОПАНИСВАНЕ НА ЯЗОВИРИ“, ЕИК[ЕИК], ДА ЗАПЛАТИ на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, представлявана от председателя, с адрес: [населено място], сума в размер на 80 (осемдесет) евро разноски по делото.
РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от уведомяването на страните.

СЪДИЯ: